

Yonca Enderer

Mai

ma
ai

UPAS Yayın

-9-

“Mai”

Yonca Enderer

Ekim 2018

upas.evvel.org

Resimler

Yonca Enderer

Yayına Hazırlayan

Zafer Yalçınpınar

E-posta

upasnesriyat@gmail.com

Yonca Enderer (1993, İstanbul)

Kandilli Kız Anadolu Lisesi'nin ardından İstanbul Aydın Üniversitesi'nin "Halkla İlişkiler ve Tanıtım" bölümünden mezun oldu. Öğrencilik hayatı boyunca düzenli olarak edebiyatla iştigal etti. *Dar Ayna* isimli bir blog sitesi bulunan Enderer, şiirlerinde "karanlık neşe"yi savunur ve eserlerini "bir *im* olmanın gerçeği" ile kaleme alır.

Mai

Sunu/5
Ahir Zaman/7
An Uykusu/8
Aranızdan Ayrılıyorum/9
Aşınayım/10
Aşk Başka Merhaba Başka/12
Aynasızda Aynıyız/13
Baharlık/14
Bakirenin Mürekkebi/15
Barbara/16
Beklenti Anksiyetesi/17
Bir Ah Daha Çek/18
Bir Kuzey Masalı/19
Cinayet Pisti/21
Dantela/22
Daydila/23
Deli Kayalar/24
Deniz Kızı Karada/25
Düşe Yazmak/26
Duygusal Kararsız/28
Düzensiz Elveda/29
Gece Gün Dostu/30
Gece Pazarında Sek Sek/31
Hatırdamak/33
Hava Açlığı/35
Her Halükarda/36
İspanyol/38
İzdüşüm/39
Kare Kedi/40
Koridor/41
Mai/42
Maika/44
Masum Karakterli Üfürüm/45
Mora/46
Muhabbet Matemi/47
Narkoz/49
Nü Vahşet/50
Obsessif Kompulsif/51
Öfori/53
Sol Uğursuzluğu/54
Sual/55
Tekil Tahrik/56
Tersine/57
Yemin/58
Yıldızada/59
Yok Olamam/64
Zehir Azize/65

SUNU

Şiir her ne kadar günümüzde okuru az olsa da hâlâ yaşayan ve hiç eskimeyecek olan bir tiyatro sahnesi gibidir. Kaç izleyicisi olursa olsun sahne hep orada ve hazırdır. Üstelik tiyatro gibi şiir de en az onun kadar eski bir ifade biçimidir. Gazellerden şarkılara oradan masallara hatta çoğu deyişlere kadar şiir sadece şairin soluk alıp verme biçimi değil, insanı ve onu insan yapan değerlerin varoluş şeklidir.

Şair şiirini imgeleriyle örerek bir bedene oturtur. Şiir de bu bedenın kelimelerle kifayet bulamadığı yerde kıyafet değiştirmesidir. Şiir okuyucunun iç sesiyle renklenir ve her ne kadar Yaradan'dan bağımsız olamayan yaratılan gibi şairden ayrı düşünölemese de şiirin en güzel yanı her daim esnek olabilmesidir. Bu bağlamda bence şiir evrenin düzenine göre hem kaosı hem de kozmosu barındırır. Çünkü şiir sadece uyaklara ve kafiyelere sığmadan rüzgâra karşı özgürce salınır ancak bir müziğin tınısı kadar ritmik ve kendi içinde disiplinlidir.

Bunca negativiteyi bir arada sürdüren bir şey olarak şiirde temel malzeme ruhtur. Şair şiirine ruhunu üfler ve artık şiir var olmuştur. Elbet ki kişisel sancılarının ve iç uzaylarının bir çekimi olsa da şiir karşı konulmaz bir yaşama arzusudur. Şair hayatını kaybetse de -ya da sessizliğe gömölse de- şiir, hep oyuncunun ama her şeyden önce insanın sürekli hasretini çektiği ancak ne olduğı bilinemeyen hissidir.

Şiirde her şey birbirine karışır. Ancak bu karışım balçıklanmış değil uyumlanmış renklerin armonisinde gizlidir. Şair ancak bu tonu tutturmakla mükelleftir. Döngüsel zaman içerisinde evrilen şiir, zamanın da ötesinde rastlantısal gibi görünen ancak bütünsel bir yazındır. Şair “Tango gülüşlü kadın” dediğinde kadının gözleri belki telaşlı belki gururlu ya da mağrurdur. İşte şiirin en güzel ve benim de en sevdiğim tarafı budur. Dilime misafir edilmiş bir kadının çoğul hali.

Özellikle Philippe Soupault, Anne Sexton, Ece Ayhan, Nilgün Marmara, Didem Madak gibi şairler beni derinden etkilemiş olan isimlerdir. Bu bağlamda şiir şairiyle özdeşdir ve okuyucusunu kucaklar. İster teselli ister coşkusundan olsun şiir ihtimali sonsuz bir oluşturmaya çalışır.

Ahir Zaman

İtiraf ederim ki;
Çok ucuza giyilmiş bu kefen
Ecdadı çürümüş
Dünyada henüz
Ve henüz erken
Sıratı geçilmeyince
Belinde bomba
Aldanmış dünyaya
Gücü
Kuvveti
Öyle ya fâni!
Bağlanmış şaraba
Salınmış da köprüde
Kalbi alıngan
Mazhar mı olmuş,
Maraz mı doğmuş,
Bilemeden mahkûm,
Binmiş sırtına tabutun
Dilinde ölü şarkısı
Işıksız;
-Döndür beni dünyaya
Örselenmiş bir ruhum
Sokağa taşıyorum
O kadar yakınım ki
Göremiyorum...-

An Uykusu

Uyuklayan bakışta
Yarı akıllı gözler
Kalem ucu şiddetinde
Silgi saadeti
Şiir şimdi bir bulaşıkta
Suya bir akış dikiyor.
Damıtılmış anıların
Genç gecesi leylak
Kendimden korktuğum
Göz bebekleri
Çürük rengi.

Aranızdan Ayrılıyorum

Simam sırtına ayak
Sırta kadem basmış.
Avuç içlerimde gözlerim
Hangi güzellik uyuyanın
Koynunda bir öpüşle uyanmış
Telaşsız
Beklentisiz henüz bir yere
Bir düğüm toprağı koydum
Kabaca ve hasretle bir düğünde
Sürgün ayakları kapanacak olup
Serbest kalmış
Bulutun reddedişi
Bir yağmurun
Haberimiz olmadan
Uyandığımızda duran vaktidir.
Son tangosu çileli ayaklarım
Ağlamadan duramaz.
Ben diyor ki yıllar vardı
Ben bildiğimden beri
Öte zamanda bilmeden ahreti
Ve görmeden inanan Tanrı'sı
Yükseklerden düştü.
Yetişkin çocuklar doğurdu.
Kalburüstü sevişmeler ile
Iskalanmış dudaklar
Depremin yazgısı
Yıkımdan
Başkası görmedi.
Çünkü gıkım çıkmadan sevdim.
Çünkü hep kuşkuyla sevildim.

Aşınayım

Alıcı gözüyle büyüyen
Sokaklar ve çocuklar
Kahvenin renginde
Yürüyen düşlerin ayak sesleridir.
Dönebilmek düşüncesiydi.
Her şeyi uykuda tutan.
Ve ayaklarını kesen buzun
İlk kesiti şimdi ellerinde üşüyor.
Bu çifte yaşamın bedeli
Tek çocukluğun
Kalabalığa dönük anlayışı,
Ağlayışıdır.
Ağaçların durağan yumuşaklığında
Sapmadığım bir ara sokağın gölgesi kaldı.
O sende
Sen orada
Oracıkta.
Adam başını sallarken
Hararetli bir anlatının tam yeri
Ve zamanında
Gölgesi göz kırptı
Selam sana kara gün dostu!
Beni tanıdı
Aynı sokakta
Sorularla dolu
Her şey açık
Arkada bir bavul
Davullar
Alkışlar

Ve bir kadın sesinin yanında olmak
Bu şarkıyı benden çalan
Hırsızın ezgi defteri ise kayıp.
Olağanca gücüyle bakınca
Var gücüyle
Eğer kaldıysa
Çölde değişen
Işığın büyüsünü hatırla
Aşına.

Aşk Başka Merhaba Başka

Saçlarımı taradım sarı sarı
Karnım kabuklu kayalıklarda
Merhaba Denizci
Kulakların deniz aşırı bir masalda
Ellerimi maviye boyamışım
Sen ise gün batımından bir kızılı kavramış
Kalbinden çekiştirerek
Ölümlü bir sevdayı
Ölene dek hasret bıraktın.

Saçlarını tanıdım dalga sesleri
Koltuk altında kumsallar ve canavarlar
Merhaba Denizci
Bilirim geç ısınır
Genç soğursun
Yaşama elverişli
Ölmeye de müsait
Yalansa gemin batsın
Doğrusu limanımda tenimdir
Gerisi kuşatmada adalar
Ve merhabalar.

Aynasızda Aynıyız

Elini kıyıya daldırmış
Boşluğa inliyor tırnakları
Boyasız
Kaç boyutlu
Bu kuyu
'Ben'
Zamanına açıldı
Her daim
Güler yüzlü
Her daim
Mütevazı
Karenin yalanı
Çemberin samimiyeti
Gönül almaya
Çekinmeye yetti.
Daha yürümek yersiz
Sulandır çağını
Topla yığının
Ulu tundralarda.

Baharlık

Sardunya dolusu demir balkon
Kulağında altın küpeleriyle
Sular seslerini
Neşe ile çocukların
Patlayan ayak izleri
Asfalt lekeler şimdi.
Bir çocuğun oyunu bölünüyor kalbimde
Yürürken seviniyorum.
Severek sahilleri
Susar sahileri
Bundandır görkem,
Şatafatla karışmaz bu gökte
Bu ağaçlar
Bu ağaçlar ve erikleri.

Bakirenin Mürekkebi

Kâğıtların inci dişleri
Yazılarak çürütülür.
O kötü söz
Kırar
An be an
Masası babadan kalma yatağıdır.
Konuştukça altını ıslatır.
O güzel söz
Titrer
Gün be gün
Aralık sahicidir.
Artık bir ay değildir.
Bu yüzden kâğıtlar üşümez
Yırtılarak çoğalır
Buruş buruş beklerler
Kâğıdın kanı baştan karalanmıştır.
Bilen susar
Bakirenin mürekkebi kurur.

Barbara

Yana yatık
Yanmış batık
Aldanışına uyandım
Karıştı ortalık.
Ben sarhoş adamım.
Kanat diye bacak alırım.
Ne yakıyorsun geceleri
Diye bir sorsalar
Kadındır yakacağım
Onunla ısınırım.
Adı Barbara.
Ben bir barbarım.

Beklenti Anksiyetesi

Suni
Subtropikal
Gözyaşlarını
Bil perilerinden kibrinden
Yineleyen depresif bozukluk
Ve infilak
Göz travmasında
Zihni
Tersine boşalıyor.
Pıhtılaşmamış ve
Sendromsuz
Çift canlı
Kalkan koruyucu bir kör dağ devi
Geride bir zekâ
Ve düz bir beyin bıraktı.

Bir Ah Daha Çek

Emeği emanet ağzından
Genç gülüşleri başıboş
Güler yüzlü bağıyor.
Çok kahveli bir uygunsuzlukta.
O zamanlar;
Onu pencereden gördüm
Bisikletini kazara çevirdiği duvar
Kendini kazaya sürdüğü adamdan
Tüysüz
Beyaz
Yumuşak kabuklu
Yeşermiş sırtıyla
Gözleriyle kundaklanmış
Kapkara ve meraksız bir duraksamada
O zaman;
Ne çalıyor,
Ne diyordu...
Gözleri dışarı kayarken
Duvarda ki yazıya
'...bok akıyor.'
Dönüp öbür duvara
've yarını özlemek dünü yaşarken'
(' and longing for tomorrow
while living through yesterday')
Dönüp öbür dünyaya
O zamandan hatırladım.
Cennet kapısı
Yaşamaktan sararmış
İki ayrık dıştır.

Bir Kuzey Masalı

Kuzey soğuklarında gemiler
Ağır ve kızıl bir çoğunlukta
Dilinden armonikası çalınmış
Son şarkısı dalgaların
Mavi ordusuna ölümsüz
Kaleleri uluyan
Soğuk ve buz
Gelecek bir zaman vaat etmiş.
Başını kaldırdığında
Sayamadığından yıldızları
Bir bir lanetlemiş,
Huysuz bir yalnızlık tanıyorum.
Kuzey ışıklarından yelesi
Beyaz tenli kadınların anılarını
Atıyor üzerinden
Dağ etekli kadınlar
Soyunarak kayalıklarından
Buzul çağın güneylilerine
Gülerek ihanet ettiler.
Lanetliler
Es geçtiler
Dalga geçtiler
Ve siren sesi öfkeli
Çalar saatleriniz
Sizi
Her gece uyandırısın.

İlk soku gözlerinizin
Fal taşları göğsünüzden
Göğünüze yağsın.
Kar
Kar
Buz ve tuz
Kar ve kral
Ve tuz
Ve buz
Huy
Suz
Deniz tuzları.

Cinayet Pisti

Açma perdelerin bacaklarını
Günaha girmesin
Çünkü ben karanlıkta görebilirim.
Cam altı kalabalığın
Gazete üstü ölüsü
Işık çalıyor hâlâ
Bir ziyaretçisi varsa
Ben burada uyuyakalabilirim.

Dantela

Kalbimdeki işgale
Bir son ver;
Aşk...
Gözü pek bakışları
Siyah ve ince
Dantela yaza
Yalnız bir deniz kızı
Sular altında göçükler
Ve kalbinde ekmek kııntısı
Yalan değilmiş anlattığım
Bir hikâyeymiş yalnızca
Mavi ve gizlice
Tek hece
O soğuk kollarında uzun nehir
Boğuldu kalbin ritmi
Yirmi bin fersahlık caz
Çünkü seni sevdiğimin oluşu
Seni sevmediğimin kışına varmıyor.

Daydila

Acının terbiyesizliği
Neşeyi aşan bir döşekte
Kendinden geçmişe
Sırtını yasla
Başımın çaresine
Bakabilecek kadar şarabım var.
Şanı yayılsın bu gecenin!
Başım dönük kapıya,
Gözüm arkada kalsın.
Masa lambasındaki hastalıklar bulaşıcıdır.
Çünkü benim 'Eli belinde Arnavut'
Olsa olsa
Adı Daydila.
İnadımdan öleceğim
İnadıma yaşayarak.

Deli Kayalar

Denizde sıcak
Soğuk su akıntısı
Yağmur yağar hep
O suyun takıntısı
Bir hali zanneder katı
Zalim zaman sürer denizatlarını
Büyük ulu Denizci
Yağmayacak duaya
Yağmur deme bence
İyi uyu Denizci
Ahşap gemilerin emdiği çıplak ayaklar
Uykusuz zamanın sonunda
Deli kayalar ıslak
Biliyorum.
Beni çıkardığın o tepeler
Düşmüş meleklerin karınlarıdır.
Adın bir fiil olarak kalmalı
Yumuşak
Ve ağırlı.

Deniz Kızı Karada

Döndüm ıslanmış
Kâğıtların buruşuk şehrine

Usul bir çocuklukta
Kaynayan ağızların
Ağıtlarıyla piştiği
O piçlik kervanını unuttunuz
Hatırlayınca;
Sessizlikle böldünüz
Bir somun ekmeği paramparça
Paylaşmaksızın.
Birazdan,
Burası
Çok kalabalık olacak!
Kaç!
Kaç tabakta bir erik mevsimi eriyecek?

Döndüm denizden
Yeni çıktım

O kadar sevdim ki (*sirenler*)
Tuza dönüştüm.
Tuzağa düştüm.
Deniz kızı karada
Vuruldu bir adama
Adam –da vurdu ona
Avlandı oracıkta. (*sirenler*)

Düşe Yazmak

Karalamanın sahibesidir ki
Kölesi tüm kapıların
Açık veyahut kapalı
Bu yüzdendir ki cepleri
Sayfaları kırışmış
Ayakkaplarında gıcırdayan adımlarla
Camları deviren
O umarsız yıllarını başını çekip
Kopartıyor.
Sonra tüm duaların sorumluluğu
Beddualar vurulduğunda
Artık bir hazine
Bulunca uğramazdı
Dilim sürçüyor
Dışım dönmüyor
Eskiden beri çekidüzen
Sahipsiz ve denk gelen
Kollarım bağlanır
Bir umut daha
Edemem.

Benim aklımda dizelerle
Göğsü yaşlı
Sessiz bir düşü suskunluğuma ver.
Orada rahat koltuklar,
Herkesin anladığı harflerle
Bitmiş bir kalem almışım.
Ateş salvosu
Yitik gazlı
Siyah kalemde
Kalan son yazı
Haritadan silinmiş
Cezalandırılmış ısrarı
Cezası;
Tırnak kesintisi.

Duygusal Kararsız

Göz karmaşası
Kıyamet hikâyeleri
Kâğıttan sakınan kalem
Mutlaka karşı karşıya
Kare vitrinde kendiyle
Karşıdan karşıya geçmeye
Mecbur kare kedilerle
Zamana borçlu yamalarla
Söküldükçe ölüyor
Böyle bildiğim ömürde
Öncesinde ölüm
Zamandan alınmış borcun
Ödendiği süreye denk düşer.
De
Düşer.

Düzensiz Elveda

Gündüzüne bir zarfla dahilim
Bordo boyanmış ağzım, içkim
Şarap kanasın gözlerim
Adam şaraptır, uyur
Şişe yerindedir
Mi durur.
Şüphe yok!
Şayet; kırılma dahi
Kadın masaldır, anlat.
Füline uyusun.
Ve bak Güneş nasıl cömert ki
Baksa bayılacak olmadık yerde
Asılsız bir gezintide
Tatlı bir tesadüf olacağım.
İnkâr edecek,
Bir ben değilim!
Lakin söyleyemem...
Belki sırf senin yüzünden
Ama yüzünden
O yüzden eserse diye
Bir poyraz ki elimde ne var
Ne yoksa
Olacak diye
Yok olacak.

Gece Gün Dostu

Dört mevsim
Dört günlük bir Şey
Dört yapraklı yonca
Dört dörtlük nota
Dörde dört berabere
Dört kiŐi
Saat 4'te
AkŐamüstü
Sabaha karşı
El lambası
Çalar çalmaz
Yıldızı barıŐmamıŐ
Yıldızı kaymıŐlar kervanında
Beyaz develerle
Beyaz tende k r göz
Ilık yaz
Susuz gece
Şimdi cevapsız çağrılara
Yeni sorular eklendi.

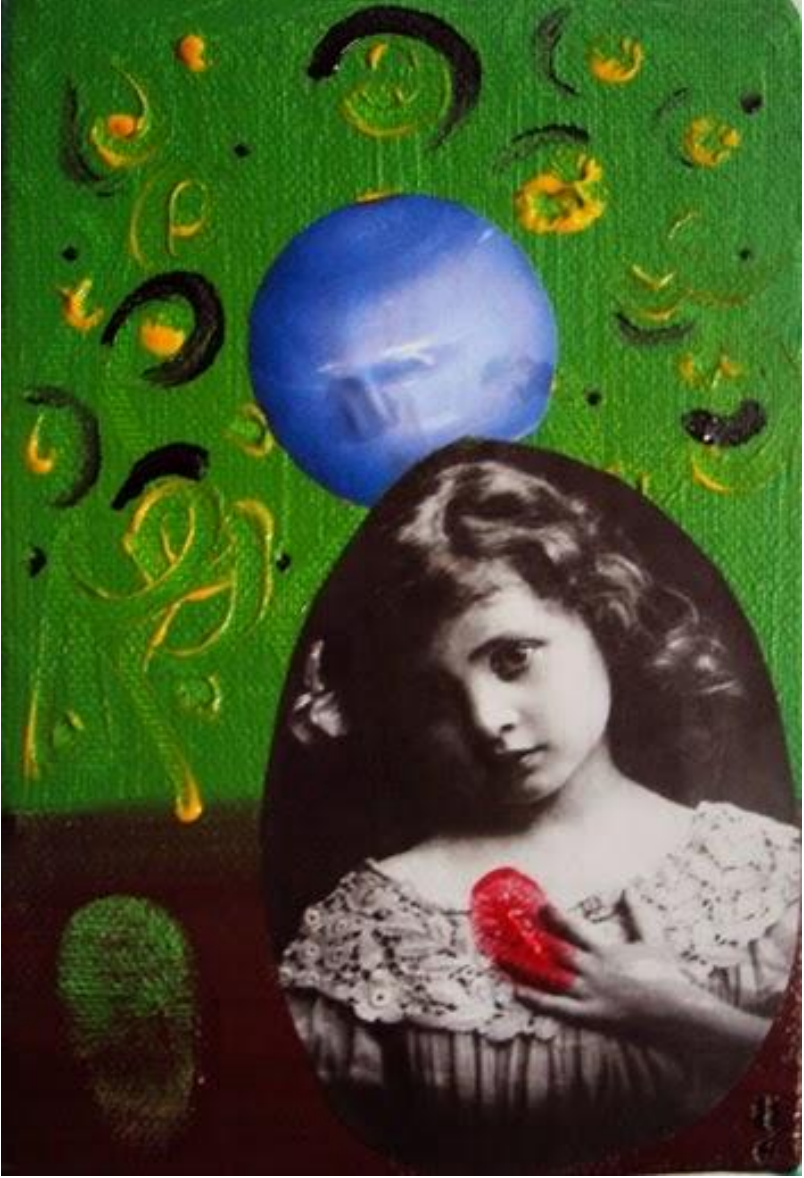
Gece Pazarında Sek Sek

Çıkışlar da buradan;
Baştan...
Yatağın ayakucu kapıya baksın
Bacak aranızı kemiren ayılan
Rahminizi parçalayan yeni doğan
Geri gelir
Bilesiniz.
Dünya büyük sırlarla büyüyor.
Kan emziriyor
Süt kusuyor.
Çıkışlar buradan;
Basit.
Adı altında
Kalan tüm enkazlar
Kazazedeler
Kadınlar
Erkekler
Aile mahkemesinde sesi
Beni banyoya sokmadı.
Ama o küçücük elleri
Bir adam öldürüp
Haksız paralarla
Bir kadın düşünüp
O minicik ayakları
Tekmelerse kedileri
Yumuşacık ağzı
Dili
Öpecek olur ya
Kazara!

Yalanları
Kıllı bacakları
Bağırarak öz kızına
Kızlık zarına
Sonra sevmeyeceğim diye
Öğretilmiş anneliğiyle
İnandırır doğurarak
Eksik çoğalır...
İki cümle ev yapacağım diye
Sokaklara tasalar diktiniz.
Oysa kadınların kalabalık
İkincil dokunuşları kadar
Aranan annelerin yanakları
Ve ideallerin yolları
Tasmasız yataklarla dolu
Çıkışlar buradan;
Serbest bırakın.

Hatırdamak

Son hüznle bir elim gider de
Göz kararı geçenlerde
Anlayamayacağım yerden sordular seni bana
Oysa ne kadar özledim.
Kimi...
Beni nasıl aklında tutuyorsun?

“Neptün’ün Kalbi”

Hava Açlığı

Dosdoğru
Şimdi ayağa kalk!
Ve ölmek istediğini söyle!
Alışlagelmiş...
Sonra kır dizlerini
Ne olmak istediğini söyle!
Alaşağı olmuş...
Bu doğru!
Kentli köpekler!
Şişe çevirenler!
Çehrenizi çöplüğe,
Şişelerini kendinize çevirin!
Çok doğru!
Çok cesur!
Olun!
Olun ki;
Cennette yedi dakika
Sizin olsun.

Her Halükarda

Sözü sakınmış
Sessiz bekleyiş
Ada vapurunda
Zaten biliyordum.
Hep akustik
Sonradan dönmüş
Donmuş ayakları
Kasıklarına bağlı
Değiştirdiği şarkı
Kızların arasında
Uzun süreler boyu
Tutulmuş bir sır
Ne zaman elime verse
İçemiyorum
Geceyi bağlayan
Lambalar
Avizeler
Hangi sayfanın değirmen öpüşünde
Şimdi;
Kavanoz gecesi ilahisi
Göğün
Tanrı yanılgısı
Taştan ve kemikten
Tastamam insan

Ve nasıl tohum ölünce
Bir okyanus kelebeđi bile
Bekletmiyor biliyorsun
İçten içe
Sen ise
Durmadan bekliyorsun
Beklenmeyeni
Çarşılarda buluşarak
Bugün
Yarın
Çok vakitsiz
Tamam
Şimdi pek ala.

İspanyol

İspanyol!
Ben senin masalın
Pembe gözlükler benim
Gözlerimde ama senin!
Sen en iyisi mi bırak ellerimi!
Ben
Gitsin.
Ulu düşle gülen yüzleri
Açılıp kapanan çiçekler gibi
Ben senin ayının değilim!
Bu dağların aşkında
Kim olur da gider,
Bir kalem kararsızlığında,
İspanyol!
Bıyık kıyılarında gözyaşı,
Yerine göğü gönder
Ilık ılık uyurken.

İzdüşüm

Sanırım hiç geriye
Dönmeyecek bakışın
Timsaha adak göz hizası.
Sınırım burnumun ucu.
Beşiğinde ters dönmüş
Kayıp bir denizci
Daha o zamandan alabora
Kayalıklarda hayali
Artık
Okyanusta bir kayık
Boyu hiçbir metreyi geçmez
Sanırdım geride
Tutmak için davulları
Tutunmaksızın kopartmak için bile
Bile bile
Gör rüyasını izdüşümün
El yordamıyla düşenlerin
Kalbinde bir güzel
Köşe taşlarında ufuksuz uzanıyor.
Her gün bir umudu kuruturken
Her şey bir mürekkebi uyandırıyor.

Kare Kedi

Adı 'Yok' kedimin.
Karalar bağlar başıma
Tek notalı bir şiir
Mavi damarlı
İn
Cin
Di bileğim.
Kare kedim
Benimle yatar
Bensiz kalkar
Yalınayak sayıklar
Kavgalı ayakları
Işık çalar
Çığlık fırlatır
'Yok' gel buraya
Olmadığını bilmiyorum.
Karanlığın saçlarını yolacağım.

Koridor

Dolunayda suların çekilmesiyle
Dövmek taşları
Yumruklamak en olağan dışı
Canlarını dahi yakmazdı.
Sadece denizin döküldüğü bir yerde
Biriken biraz kan pıhtısı
Birinin avı
Buruş buruş yalnızlığı kalırdı
Başkaldırma hatası
Dalgalarıyla boynunu eğer
Çakıllar kulaklarını
Boğazını doldurmuştur.
Su akar
Gemiler batar.
İnsanlar sabır sahibi olamadılar
Ya da olduğu gibi kalamadılar
Sonra anladı ki
Anlamadığını.

Mai

Hava üşümüő
Elleri yok
Kendini Kucaklayamaz.
Kanla karışık kışına
Bir yaz giydiremez.
O tanımıyorum ayakları...
Ama tanımıyorum o ayakları!?
Sadece hiç yıkanmamış
O ellere gönöl koydular.
Soğuk kürkün
Tüysüz gerçeği
Maviyi kuşandım
Kalbim gümüş bir aşk
Havayla kararıyor.
Kılıcım bir ak kaşık
Sütten de çıkmıyor.
Hava üşüyor.
Elleri yok.
Kendini kucaklayamıyor.

"Mai"

Maika

Bir tanıdık görsem
Selam vereceğim ama...
Bu bir fantezi
Tanışabilir miyiz?
Soru sorma.
Karışalım bugün.
İyi eğlenceler!
Adın var mı?
Maika.

Öpüyorum seni
Bir tanıdık görürsem
Selam vereceğim
Ama bu bir fantezi
Tanışamaz mıyız yani?
Cevap arama.
Konuşmayalım bugün.
Susalım.
İyi geceler...
Cevaplarımı unutma.
Uykun var mı?
Hayır ama...
Mai*ka...

Masum Karakterli Üfürüm

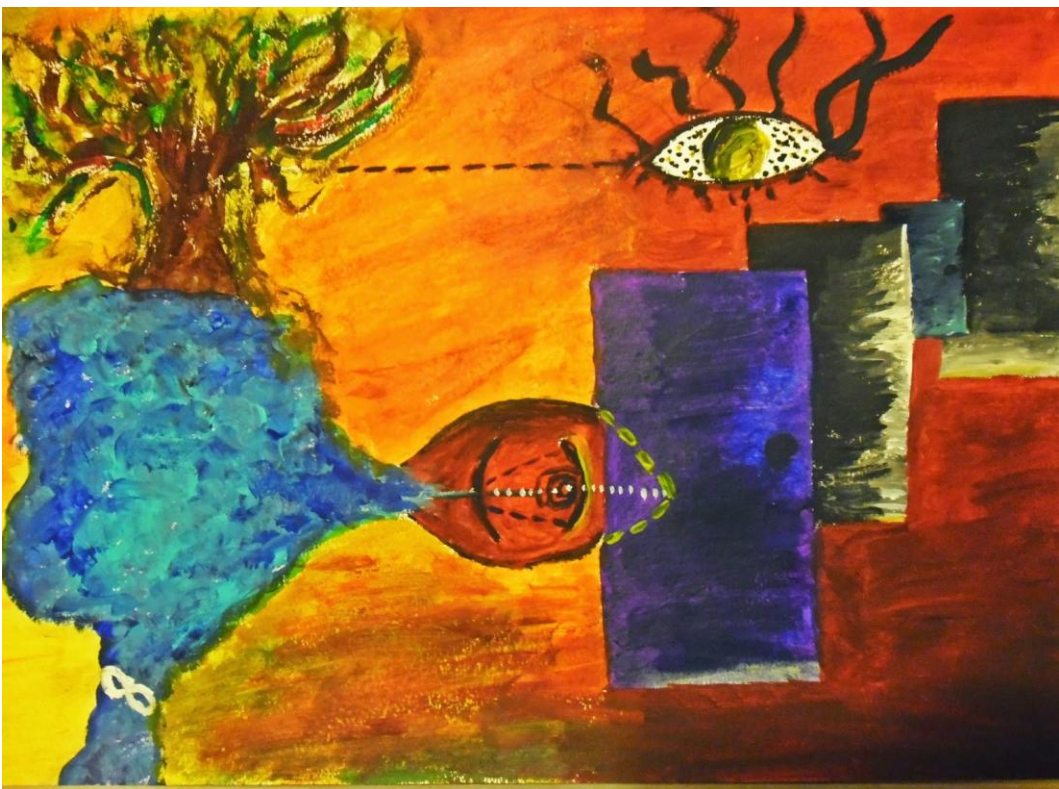
Bir gece kapına gitmek vardı
Kapından gitmek
Kovulmak kolundan
Ve kızılığından ölerек
Bir maviysem
Geceye dua et
Gündüz yalnız bir yamyamsın.
Kendini yiyeceksin.

Mora

Sabah güneşı gölgesinde
Mora Elleri azgın boşluklardayken
Bir gizem tutar kendince
Şekercinin süsü süslü Mora
Bir doğum günü saklıyor yine
7 yıldız
7 kız kardeş
Kafatasında keşmekeş
Boş gezen
Boş gezegen Mora
Vagon vagon Mora
Vagon vagon Mora

Muhabbet Matemi

Kış dölü
Sırtımdan akıyor.
Askılı terliyorum
Robot rendesinde
Tornavida diye bir kadın
Kim bilir
Nereli
Kargaşanın göbek deliği
Kimse bilmez
Neresi
Yılan gülüş
Dudaklarımı sıkıyor.
Yaz ölü
Sırtında bacağımı taşır.
Şimdi avuç içi ve sıcak kâğıtlarla.

“Entropik”

Narkoz

Selam sana gece kız
Ortasında yalnızız
Soğuk zincirdeki halkayla
Altısına yedisini bağlıyoruz.
Biri olsun ki seni
Aklından çıkarsın.
Ama gülüyorlardı
Alyuvarlarında kan pıhtısı
Yolcu karı bu
Kan oyuğu okuması
Oradan oraya taşınan
Gözleri bulutsu
Bir bebek gibi el kucak
Kapılar hep aynı konu
Kolu hep aynı.

Nü Vahşet

Pencereden camı izlemek
Kurtuluşu olmayan bir kuşatma
Neresinden baksan orada
Yüzü yüzüne geçmiş
Karanlık bir dehliz.
Saçlarım sarı
Kirli ve kalakaldı.
Depresyonu diplerinden anlamak
Yine saç,
Hep tırnak.
Göğsüm bir sabaha
Göğsümde bir adamla
İnip kalkıyor midesiz
Parasız da yaşıyor.
Sonu yok
Bundan sonra.

Obsesif Kompulsif

Kabarmış bacak arası
Tepesine kadar çekilmiş
Gün doğana dek
Geceye karşı
Ne yapacağı kararsız
Tuz boşluğu
Sulak topraklarda
Bir ağaç olsaydım
Seni doğuramayacaktım...
Seni dallandırıp
Budaklandıracaktım.
Beni budayacaktım.
Eline tutuşturup yakacaktım.
Ki bir ağaç olmadığım;
Yağmur oluklarıma
Vuran adamları
Artık hissiz bırakıyorum.
Durduğumda yorgunluk
Uykulu bir zorlama
Bir gün gelecek
Ha geliyor!
Gün bu gün!
Hemen şimdi,
Benimle böyle bir iddiaya girişti.
Sözünü sakınmadan
Ayak diredi.

Tebeşir gıcirtısıyla
Bebek sesi
Tahtanın yüzeyinde
Bebegın kendisi
Kalan tebeşir
Doğum lekesi
Yok dedi!
Yok etti!
Reddediyorum silerek,
Çünkü çok
Uzun bir yaraydı
Dikine yazılmış
Kayıp bir kıta
Yırtık bir harita
Kalmasın 'hiç' yolcusu
Bilek kalkıyor.

Öfori

Hiçbir şey beni
Önünde indirmede
Hep uzağında
Yürüme mesafesi
Bense koşardım
Pazartesi sisi
Gün karşımda
Sanki Prenses Sissi
Evliler ve evsizler
Her şeyin ben
Önünden geçtim.
Bir adres sordum
Yürüme mesafesi
Bu göreceli
İklimlerde kaldırımlar
Geçirdiğim dar
Ara sokaklar
Hazırlıksız tüm ihtiyacımız
Yürümek çıkmaz aya.

Sol Uğursuzluğu

Aşka başka başka şiirler
Şurada burada siğiller
Durma kalem cemiyeti
Her yerde ideal bedenler
Tank vuran füzeleri
Sizlere kim verdi!
O uyluk gecelerine
Yalanlar ve oyunlarla
Tek şey Berlin'in ölümü
Ve üniforma vurgunuyla
Arap kâğıtlarına şiirler yazanlar
Durma kelam et beni
Başka aşka
Bana dokunma.

Sual

Gökdelen gökleri
Delik demir memeleri
Kulaklarında adam asmaca
Ve ellerinin bir diyeceği var;
Biliyorsun adımlar
Ağırlaştıkça yol alır.
Gövden gider de
Toprakta kökün kalır.
Kaç asırdır buradayım;
Bir ağacım, yastayım
Açmıyorum.
Bir sözcüğüm, eksizim
Eksiğim.
Dişlerim gökdeleni
Damağım gökten olmuş
Değdirmem birbirine
Ama ellerinin bir diyeceği var;
Biliyorsun adamlar,
Uyurken şaraptırlar.
Şişe devrilince
Şarabı görürsün.
Peki benim gözlerimi kim devirdi?

Tekil Tahrik

Öyle delikanlı bir geceydi ki yarım,
Kalamazdı eskizi yarım
Ve tek başına evrenin sırrına ererek
Ancak erekte bir erkeğin
Tüylerinde dalga dalga
Ne sabit köklerinde
Koca bir deniz varken önünde
Neyse ki her kadının
Başının çaresine bakabileceği kadar şarabı var
Lakin görececek gözleri sağır.

Tersine

Meşrubat yasak
Alkol serbest
Meşrubat sadece
Evde tüketilecek
Herkes sarhoş
Herkes yorgun
Ayaklar sek sek
Bakışlar basamak.

Yemin

Bana çok gördüğünüz şey
Az bulduğunuzun anısıdır.
Hafızanın laneti
Bir adamlık ad
Koyulmaz yerlere günah
Bende hiç gördüğünüz her şey
Her şey bundan böyle
Ayrı yazılır.

Yıldızada

Deniz kuşunun üzerinde
Uzun bir güneş gülü
Dağlarda maki
Şapeller ve çamlar
Sırrı saklı.
Ve her şey
Kapının altındaki anahtarda yatıyor.
Deniz kuşlarının uzayan
Bembeyaz kulaçlarında
Tek bir martı sesi bile yoktu.
O zamanlar gün, güzdü.
Gün Yıldızkoy'da Kaleköy'den aşağı bir kaydı
Bir düştü.
İki şişe huzur
Dibinde sayısız harcanan saatler
Rüzgârın devinimiyle akıyor.
Her büyük esinti,
Bir öpücük
Yalnız
Bir saniye
Tepemdeki kalede
Tanrı'nın nefesi
Kulesinden boğaz aşağı
Tam da vaktin gırtlığından geçiyor.
Mavinin ünsüzleri
Bir dilek hakkı olsa
Yaşayana mı üflerdi
Ölüye mi?
Çünkü ölüler sol/la
Yaşayanlar sağ/la
Kuşkusuz arzum

Bekleyişin ve şevkin
Tüm şarkılarını
Dolunayın gözbebeklerine söylüyor.
Gözleri gümüşle dolmuş,
Karanlığa çevrilmiş,
Isırılmış bir açlıkla.
Oysa henüz yeri ve zamanı
İspatsız çabasının gösterilmeyecek bir daha
Ne orası
Ne burası...
Koılar boyu, boyunca
Su alametleri
Yeminli balıklarla
Resimsiz masalları
Sizlere bırakıyorum.
İnsanın bile ilk enstrümanı
Şişeye üflenmiş dalgalar
Size ölümle dolu
Size hayatı yarılamış
Mavi bir kadeh bırakıyorum.
Poseidon ya da Neptunus
Deli kayalarda ağlayan son kadın
Keçilerin peynirleriyle suçlandı.
Dağların saçlarıyla
Taşa tuğlaya dönüştü.
O hayalet evlerden gelen
Gözyaşı ihtimalleri
O kadın kadar yalnızlığımın
Buruk kuşkularıdır.
Taa Tanrılardan başlayan.
Ki Ağustos olsam
Balıkçı Köyü'nde Tepeköy
Altı Manastır'da
Sular altında seranatım
Su atıyım

Çalı zillerini duymak için
Bir meleğin kanatlarını yakıp ısınmışım.
Sözüm ona
Suya götürüp
Susuz getirdi
Sebepler ve gerekçeler.
Aksine ağır ve dingin
Gençlik sokaklarında
Kimliksiz bir şalım ne de olsa.
Önüne konan küllük kadar ömrü kimsenin,
Bir izmarit kadar uzun olmamıştır.
Gökselinde rüzgârın
Döndüğün sırtın
Kontrolsüz saçların küfürleri
Ve gelişi güzel telleri
Sevmekte bir türlü
Başka şarkı bulamazken.
Soruyor “Ellerin kaç numara?”
Ellerim;
Yana yakıla maziye adanmış
Çocuksuz bir dünyanın son gülümsemesidir.
Oysa mesafesiz kahkahalarda
Masallarda,
Kucakta taşınan bir çocuğun ilk adımları
Şuursuz bir neşe sadece.
Bakın bu Gökada;
Bu Yıldızgök
Şu pahalıya mal olan beşik
Kaç çocuk doğurdu ve baktı
Ben ise yerde ölümlü bir hayali yaşar
Ben ise gökte fesleğen kokar
Saati sormaksızın
Sandal-yemden kalkmam!
Sardunyam boş vermiş,
Belli ki meyilli

Bakın meyil ediyor, nasıl da!
Ama bir adı vardı her şeyimin.
Boşa doldurup
Dolu yağacağım derken,
Biliyorum o ateş yanmaz, boşa.
Kadın ancak üşüyünce buldu ateşi.
Kadın ancak üzülünce kilitledi kendini.
Kabulsuz inkârımın
Belki geliş sırası bu.
Orada ne varsa biliyorum.
Sadık
Canlı Yırtıcı
Hepsi aynı neticede
Sıfatlar yalancıdır.
Hayvana yürür
İnsana giderim.
Çilek ve çitler
Hepsi benim.
Ben ekmek gibi somun somun
Bölünür de yırtık
Sebebi benim.
Arşivim gelmiştir.
Biriktiremem
Susuz dans huysuzdur.
Edemem
Çakmaklar bile en asılsız anlarda
Asla yalnız yanmazlar.
Bilmem bu hangi derdin kavrayışı
Lakin salladıysa beni bu
Yıldızada
Bir senfoni
Bir safsata
Rüzgârın kendinden
Okşanmamış kedi tüyünden
Keçilerin göz karesinden

Tutmuşum denizi
Na- Mert'im
Kuruyacağım kâğıdında
Sabah kafeste kahvem
İştahla âşık
Güneşli ve suçlu
Yıldızların adasındayım.

Yok Olamam

Gün geçmeyen göklerde;
Cam korseli,
İlk hissi,
Aklına ilk eseni,
Söyle...
Şeker ipliğinde çabasız,
Çırpınmasız yürüyüşün
Pamuksu adımlarını örüyorum.
Kasık sesli büyülerin
Kalp atığı ağaç köklerinde
Şöyle;
Ahşap bir yuva
Bir tahta masa
Tek tabaklı sofrası
Makul bir mola
Ve tende hazır
Kelebeklerin ayak izleri
Toprağın tenine kurulmuş köprüler
Damarları suya uzanan ışık geçitleri
Beni kargaların kanatlarına çağırır
Yolun tek bir başında bekliyor.
Artık ayaklar iradesiz
Elleri kapalı
Parmakları iğne tutar,
Çiçekleri bir bir
Birbirine diker
Köşe bucaklı ağlamaklı
Tay gibi çağırır
Gece yarasını
Gecesiz evin yarısında.

Zehir Azize

Zehir Azize iğnesiz nakışta
Kendini diler bir bakışta
Panzehiri ise onda.
O umduğunu bulamaz.
O bulduğunu tutamaz.
O aramak ki bulunmaktır.
Kim olduğumu hatırlamayacaksın.
Keskin nişancı
Teğet geçti zamanı
Yaprak uçlarında soğuk alınganlıkları
Her gece bir karın ağrısı
Tabak çanak
Çatal kaşık
Cam kapı aralık
O var ki hiç yoktan
Zehir Azize
Bir dikişte
Kendini örer
Bir kadehle
Kim olduğumu hatırlamayacaksın.

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2018

